

Η εορτή του Αγίου Συμεών του Θεοδόχου στο Πατριαρχείο Ιεροσολύμων

[Πατριαρχία](#) / [Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#)

Την Κυριακή, 3/16 Φεβρουαρίου, εορτάσθηκε η μνήμη του Αγίου Συμεών του Θεοδόχου στην ομώνυμη Ιερά Μονή, την κείμενη στην Νέα Πόλη Ιερουσαλήμ, δίπλα στην οποία βρίσκεται ο τάφος αυτού και μικρό τεμάχιο του λειψάνου του, με θεία Λειτουργία, της οποίας προεξήρξε ο [Πατριάρχης Ιεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος](#).

“Η άγια ἡμῶν Ἐκκλησία, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, φέρουσα ἐν ταῖς ἀγκάλαις αὐτῆς τόν Σωτῆρα ἡμῶν Χριστόν, μᾶς καλεῖ σήμερον, ἵνα ἀφ’ ἐνός μέν, δοξολογήσωμεν Αὐτόν ὡς λυτρωτὴν καὶ Θεόν ἡμῶν καὶ ἀφ’ ἑτέρου προετοιμάσωμεν ἑαυτοὺς διὰ τῆς ταπεινώσεως τοῦ τελώνου καὶ τῆς μετανοίας τοῦ ἀσώτου υἱοῦ, ἵνα καταστήσωμεν ἑαυτοὺς ἀξίους τῆς ὑποδοχῆς τοῦ Χριστοῦ εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν”,

είπε μεταξύ άλλων στο κήρυγμά του ο Μακαριώτατος.

Συλλειτουργήσαν ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ναζαρέτ κ. Κυριακός, ο Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Κωνσταντίνης κ. Αρίσταρχος, ο Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Θαβωρίου κ. Μεθόδιος και ο Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Λύδης κ. Δημήτριος, Αγιοταφίτες Ιερομόναχοι, ων πρώτος ο Γέρων Καμαράσης Αρχιμανδρίτης π. Νεκτάριος, ο Ηγούμενος της Μπετζάλλας και της Ιεράς Μονής Ποιμένων Αρχιμανδρίτης π. Ιγνάτιος, ο Ηγούμενος της Μονής του Τιμίου Σταυρού Αρχιμανδρίτης π. Χριστόδουλος, ο Αρχιμανδρίτης π. Βασιανός της Ρωσικής Πνευματικής Αποστολής στα Ιεροσόλυμα (MISSIA), ο Αρχιμανδρίτης π. Μάρκος και ο Ιεροδιάκονος π. Ευλόγιος, Πρεσβύτεροι και διάκονοι άλλων Ορθοδόξων Εκκλησιών, ψάλλοντος του Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου Μαδάβων κ. Αριστοβούλου και προσευχομένων Ελληνοφώνων, Ρουμανοφώνων, Ρωσωφώνων πιστών, Σέρβων και Γεωργιανών παρουσία της αντιπροσώπου του Ελληνικού Γενικού Προξενείου κ. Αθανασίας Μάλιου.

Μετά την θεία Λειτουργία ο Ηγούμενος της Μονής και Γραμματέυς της Αγίας και Ιεράς συνόδου Ιεροδιάκονος π. Συμεών δεξιώθηκε την Πατριαρχική Συνοδεία και το εκκλησίασμα στο Ηγουμενείο και το προαύλιο της Ιεράς Μονής.

Στο κήρυγμά του ο Μακαριώτατος είπε:

«Καί Συμεών ἐδέξατο αὐτόν εἰς τὰς ἀγκάλας αὐτοῦ καί εὐλόγησε τόν Θεόν καί εἶπε· νῦν ἀπολύεις τόν δοῦλόν σου, δέσποτα, κατὰ τό ρῆμα σου ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τό σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καί δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ», (Λουκ. 2, 28-32).

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί καί προσκυνηταί,

Ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος συνήγαγε πάντας ἡμᾶς ἐν τῷ φερωνύμῳ τούτῳ μοναστηριακῷ Ναῷ τοῦ Δικαίου Συμεών, ἵνα ἐορτάσωμαν τήν Ὑπαπαντήν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐν ᾗ «ἐδέξατο Αὐτόν σαρκί Συμεών ὁ Πρεσβύτες ἐν

ταῖς ἀγκάλαις αὐτοῦ».

Ἡ σημερινή ἑορτή τῆς Ὑπαπαντῆς ἀφορᾷ εἰς τό γεγονός τῆς συγκαταβάσεως τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ Ἡμῶν. Αὐτός, ὁ Ὅποιος ἦτο ὁ Νομοθέτης τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, ὑποτάσσεται εἰς τάς διατάξεις τοῦ Μωσαϊκοῦ Νόμου. Διό καί ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ Πατρός, ὁ Κύριος Ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, ἐφήρμοσε τήν νομικήν διάταξιν, ἡ ὁποία ἴσχυε διά κάθε πρωτότοκον παιδίον, «καθώς γέγραπται ἐν νόμῳ Κυρίου ὅτι πᾶν ἄρσεν διανοῖγον μήτραν ἅγιον κληθήσεται καί τοῦ δοῦναι θυσίαν κατά τό εἰρημένον ἐν νόμῳ Κυρίου, ζευγος τρυγόνων ἢ δύο νεοσσούς περιστερῶν», (Λουκ. 2, 23-24).

Τό ἅγιον τοῦτο παιδίον Ἰησοῦν ἐδέξατο εἰς τάς ἀγκάλας αὐτοῦ καί ἠυλόγησεν Αὐτόν ὁ Πρεσβύτερος Συμεών, δίκαιος ὢν, γενόμενος οὕτω ἀψευδῆς μάρτυς τῆς ἀποκαλύψεως εἰς τά ἔθνη, τοῦτέστιν εἰς τούς εἰδωλολάτρας, τοῦ «Σωτηρίου» καί τοῦ «Φωτός» τοῦ Θεοῦ. Τοῦτο δέ τό Σωτήριον καί Φῶς τοῦ Θεοῦ δέν εἶναι ἄλλο

ἀπό τόν Μεσσίαν Χριστόν, τόν Υἱόν καί Λόγον τοῦ Θεοῦ, τόν Ὅποϊον καί ἐκήρυξαν καί προκατήγγειλαν οἱ Προφῆται. Οὗτος ὁ Θεός Λόγος ἐταπείνωσεν ἑαυτόν, δούλου μορφήν λαβών γενόμενος ὑπήκοος τοῦ Μωσαϊκοῦ Νόμου, «ἵνα τούς ὑπὸ Νόμον ἐξαγοράσῃ, ἵνα τήν υἰοθεσίαν ἀπολάβωμεν», (Γαλ. 4,5) κατὰ τόν θεῖον Παῦλον. Τοῦτο σημαίνει ὅτι οἱ Χριστιανοί εἶναι υἱοί τοῦ Θεοῦ διὰ τῆς πίστεως αὐτῶν εἰς τόν Χριστόν, φέροντες ἐντός τῶν καρδιῶν αὐτῶν τό Ἅγιον Πνεῦμα, τό Ὅποϊον τούς καθιστᾷ θετούς υἱούς τοῦ Θεοῦ. «Οὐ γάρ ἐλάβετε πνεῦμα δουλείας» (Ρωμ. 8,15), «ὁ δέ Κύριος τό Πνεῦμα ἐστίν· οὗ δέ Πνεῦμα Κυρίου, ἐκεῖ ἐλευθερία», (Β' Κορ. 3,17), κηρύττει ὁ σοφός Παῦλος.

Οἱ ὀφθαλμοί τοῦ Δικαίου Συμεών εἶδον τό σωτήριον τοῦ Θεοῦ, τό ὁποῖον εἶναι πνευματικόν φῶς, ὡς μαρτυρεῖ ὁ ψαλμωδός λέγων: «φῶς ἀνέτειλε τῷ δικαίῳ» (96,11). Πᾶς γάρ εἴ τις ἐστίν ἀγαθός καί δίκαιος, τούτῳ εἰς νοῦν καί καρδίαν τό νοητόν καί θεῖον ἀνατέλλει φῶς», σχολιάζει ὁ ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας. Τό πνευματικόν τοῦτο φῶς εἶναι ἐκεῖνο τό ὁποῖον θά ἀποκαλύψῃ εἰς τὰ ἔθνη τόν ἀληθινόν Θεόν καί τήν ἀληθῆ ὁδόν τῆς δικαιοσύνης, τούτέστιν τῆς σωτηρίας, ὡς λέγει καί ὁ ψαλμωδός: «ἐγνώρισε Κύριος τό σωτήριον αὐτοῦ, ἐναντίον τῶν ἐθνῶν ἀπεκάλυψε τήν δικαιοσύνην αὐτοῦ», (Ψαλμ. 97,2).

Τό ἔργον τοῦτο τοῦ Κυρίου τῆς σωτηρίας δηλονότι ἀφορᾷ εἰς ὅλον τό ἀνθρώπινον γένος, ὡς ἐπιβεβαιοῖ ὁ Εὐαγγελιστής Λουκᾶς, ἐπικαλούμενος τόν Προφήτην Ἡσαΐαν: «Καί ὄψεται πάσα σὰρξ τό σωτήριον τοῦ Θεοῦ» (Λουκ. 3,6» / Ἡσ. 40,5). Ἑρμηνεύων τόν λόγον τοῦτον ὁ ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας λέγει: «Σάρκα ἐν τούτοις ὁλοκλήρως τόν ἄνθρωπον νοητέον καί πᾶν τό ἀνθρώπειον γένος ὑποληπτέον» (=κατανοητέον). Οὕτω γάρ ὄψεται πᾶσα σὰρξ τό σωτήριον τοῦ Θεοῦ. Οὐκέτι μόνος ὁ Ἰσραήλ, ἀλλά πᾶσα σὰρξ. Ὁ γάρ τῶν ὅλων Σωτήρ καί Κύριος, οὐ συνεσταλμένην (= περιωρισμένην) ἔχει τήν ἡμερότητα (καλωσύνην), οὔτε μήν ἔν διεσῶσεν ἔθνος· σεσαγήνευκε (= προσείλκυσε) δέ μᾶλλον τήν ὑπ' οὐρανόν».

Μέ ἄλλα λόγια, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός ἦλθεν εἰς τόν κόσμον τόν ἐπίγειον διὰ νά σώσῃ ὅλον τό ἀνθρώπινον γένος. Διὰ τοῦτο καί ὁ Πρεσβύτες Συμεών χαιρετίζει εἰς τό πρόσωπον τοῦ «παιδίου Ἰησοῦ», τοῦ Χριστοῦ, τό «φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καί δόξαν λαοῦ Ἰσραήλ», (Λουκ. 2,32).

«Καί ηυλόγησεν αὐτούς [τόν Ἰωσήφ καί τήν μητέρα τοῦ Παιδίου Ἰησοῦ] ὁ Συμεών καί εἶπε πρὸς Μαριάμ τήν μητέρα αὐτοῦ· ἰδοὺ οὗτος κεῖται εἰς πτώσιν καί ἀνάστασιν πολλῶν ἐν τῷ Ἰσραήλ καί εἰς σημεῖον ἀντιλεγόμενον· καί σοῦ δέ αὐτῆς τήν ψυχὴν διελεύσεται ρομφαία, ὅπως ἂν ἀποκαλυφθῶσιν ἐκ πολλῶν καρδιῶν διαλογισμοί», (Λουκ. 2, 34-35), λέγει ὁ Εὐαγγελιστής Λουκᾶς.

Εἰς τόν προφητικόν τοῦτον λόγον τοῦ Δικαίου Συμεών ἐπισημαίνονται τά ἑξῆς:

Πρῶτον: ὅτι ἡ ἔλευσις τοῦ Χριστοῦ εἰς τόν κόσμον θά καταστῇ πέτρα σκανδάλου καί λίθος προσκόμματος διά πολλούς.

Καί τοῦτο διότι ἡ ἀγαθή θέλησις τοῦ Θεοῦ περιορίζεται ὑπό τῆς ἐλευθέρας ἐνεργείας, τοὔτέστιν ἐπιλογῆς τῶν ἀνθρώπων: «εἴ τις θέλει ὀπίσω μοῦ ἐλθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτόν καί ἁράτω τόν σταυρόν αὐτοῦ καί ἀκολουθείτω μοι», (Ματθ. 16,24), λέγει Κύριος. Ἐν τῇ ἐρμηνείᾳ τοῦ λόγου τοῦ Ἁγίου Συμεών ὁ ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας λέγει: «Τέθεται παρά τοῦ Θεοῦ καί Πατρός ὁ Ἐμμανουήλ εἰς τά θεμέλια Σιών, λίθος ὧν ἐκλεκτός ἀκρογωνιαίος, ἔντιμος. Ἀλλ' οἱ μέν ἐπ' αὐτῷ πιστεύσαντες οὐ κατησχύνθησαν οἱ δέ ἄπιστοι καί τό ἐπ' αὐτῷ μυστήριον οὐκ ἰσχύσαντες (μή δυνηθέντες) ἰδεῖν, πεσόντες συνετρίβησαν. Ἔφη γάρ πάλιν ὁ Θεός Πατήρ: «Ἴδού τίθημι ἐν Σιών λίθον προσκόμματος καί πέτραν σκανδάλου· καί ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτῷ οὐ μή κατεσχυνηθῇ», (Ἠσ. 28,16)· «ἐφ' ὃν δι' ἃν πέση, λικμήσει αὐτόν», (Ματθ. 21,44).

Δεύτερον, ἡ ἔλευσις τοῦ Χριστοῦ ἐν τῷ κόσμῳ, θά εἶναι «εἰς σημεῖον ἀντιλεγόμενον». Ἐν τῇ ἐρμηνείᾳ αὐτοῦ τοῦ λόγου, ὁ Ζυγαβηνός λέγει: «Εἰς θαῦμα ἀντιλεγόμενον τοῖς ἀπίστοις, εἴτουν ἀντιλογίαν ὑφιστάμενον. Θαῦμα γάρ ἦν, ὡς μήτε ἄνθρωπος μόνον ὧν μήτε Θεός μόνον, ἀλλά Θεάνθρωπος. Διό καί ὡς ὑπερφυοῦς ὄντος ἀντιλέγουσι πάντα κατά φύσιν ἐξετάζοντες καί μηδέν ὑπερφυές ἐννοεῖν δυνάμενοι». [Καί ἀπλούστερον· θά ἀποτελῇ θαῦμα ἀντιλεγόμενον διά τούς ἀπίστους, δηλαδή θά ὑφίσταται ἀντιλογία. Ἀπετέλει δέ θαῦμα, διότι ὁ Χριστός δέν ἦτο μόνον ἄνθρωπος, οὔτε μόνον Θεός, ἀλλά Θεάνθρωπος. Διά τοῦτο ἀντιλέγουσι, ἐπειδή ἐξετάζουν τό ὑπερφυές τοῦτο θαῦμα λογικῶς, μή δυνάμενοι νά κατανοήσουν τοῦτο, ὅτι εἶναι ὑπερφυές].

Τρίτον, ὁ Πρεσβύτες Συμεών προφητεύει περί τῆς δοκιμασίας τῆς Θεομήτορος Μαρίας ὑπό τῆς ρομφαίας, ἡ ὁποία θά διαπεράσῃ τήν ψυχὴν αὐτῆς: «καί σοῦ δέ αὐτῆς τήν ψυχὴν διελεύσεται ρομφαία, ὅπως ἂν ἀποκαλυφθῶσιν ἐκ πολλῶν καρδιῶν διαλογισμοί», (Λουκ. 2,35).

Ἑρμηνεύοντες τούς λόγους τούτους ὁ μέν Ζυγαβηνός λέγει: «Ρομφαίαν ὠνόμασε (ὁ Πρεσβύτες Συμεών) τήν τιμητικωτάτην καί ὀξεῖαν ὁδύνην, ἥτις διῆλθε τήν καρδίαν τῆς Θεομήτορος, ὅτε ὁ υἱός αὐτῆς προσηλώθη τῷ σταυρῷ. Περί ταύτης γάρ τῆς ἀλγηδόνης νῦν προεφήτευσεν». Παρομοίως δέ λέγει καί ὁ ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας: Μονονουχί γάρ (μόνον καί μόνον), ρομφαία (μέ μάχαιραν) κατεσφάζετο ἡ Ἁγία Παρθένος σταυρούμενον ὀρῶσα τόν ἐξ αὐτῆς γεννηθέντα κατά γε τήν σάρκα»· καί τοῦτο ἐγένετο, διότι ἔπρεπε νά φανερωθοῦν οἱ

διαλογισμοί καί αἱ διαθέσεις ἐκείνων τῶν ὁποίων ἔμειναν ἀπόκρυφοι μέ τήν ἀπόρριψιν ἢ ἀποδοχήν τοῦ Μεσσίου Χριστοῦ.

Ἡ ἁγία ἡμῶν Ἐκκλησία, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, φέρουσα ἐν ταῖς ἀγκάλαις αὐτῆς τόν Σωτῆρα ἡμῶν Χριστόν, μᾶς καλεῖ σήμερον, ἵνα ἀφ' ἑνός μέν, δοξολογήσωμεν Αὐτόν ὡς λυτρωτήν καί Θεόν ἡμῶν καί ἀφ' ἑτέρου προετοιμάσωμεν ἑαυτούς διά τῆς ταπεινώσεως τοῦ τελώνου καί τῆς μετανοίας τοῦ ἁσώτου υἱοῦ, ἵνα καταστήσωμεν ἑαυτούς ἀξιούς τῆς ὑποδοχῆς τοῦ Χριστοῦ εἰς τάς καρδίας ἡμῶν.

Μετά δέ τοῦ ὕμνωδοῦ εἵπωμεν: «Θαυμαστά θεωροῦμεν νυνί καί παράδοξα, ἀκατάληπτα, ἄφραστα, ὁ τόν Ἀδάμ δημιουργήσας βαστάζεται ὡς βρέφος, ὁ ἀχώρητος χωρεῖται ἐν ἀγκάλαις τοῦ Πρεσβύτου, ὁ ἐπὶ τῶν κόλπων ἀπεριγράπτως ὑπάρχων τοῦ Πατρός αὐτοῦ, ἐκὼν περιγράφεται σαρκί, οὐ Θεότητι, ὁ μόνος φιλόνητος».

